

Historický ústav FF UHK**Oponentský posudek bakalářské práce****Autor: Iva Hejnová****Studijní obor: Prezentace a ochrana kulturního dědictví****Název práce (česky): Pietní místa 1. a 2. světové války v okrese Trutnov****Vedoucí práce: doc. PhDr. Dana Musilová, CSc.****Oponent práce: Mgr. Jiří Hutečka, Ph.D.**

Hodnoticí kritéria	Hodnocení
Objevnost a originalita tématu	1
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie, struktura práce	3
Schopnost analýzy pramenů a literatury; jejich úplnost	2
Adekvátnost vyvozených závěrů	2
Stylistika, respektování gramatických norem, poznámkový aparát	2

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: 1–2–3–4.

Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení 4, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Hodnocení práce:

Hodnocení práce Ivy Hejnové s sebou přináší značný pocit rozpolcenosti – na jedné straně je zde vynikající, vyčerpávající a důkladný souhrnný přehled veškerých pietních míst v okrese Trutnov vztahujících se k oběma světovým válkám, často s dohledaným kontextem vzniku pomníků, někdy i s detaily osudů připomínaných obětí, v případě vybraných děl Emila Schwantnera i s detaily o autorovi, to vše završeno praktickými návrhy naučných tras. A na straně druhé je tu z hlediska historické analýzy promarněná příležitost, kdy autorka zůstává u prostého popisu a o tématech jako je ikonografie pomníků či obecně „politika paměti“ na příkladu Trutnovska se tak dozvídáme pouze mimochodem a bez jakékoliv základní metodologie. Je docela možné, že tato zvláštní dichotomie nadšení a zklamání není ani tak problémem práce a její autorky, jako spíše oponenta, resp. studijního oboru POKD, kdy často není úplně jasné, co vlastně v jeho rámci požadovat od kvalifikačních prací – zda „vědu“, nebo spíše „popularizaci“ (ať už ta slova znamenají cokoli). Nicméně, pokud se od tohoto inherentního rozporu oponent pokusí odhlédnout, vidí v práci následující problémy:

- autorka sice v úvodu slibuje analýzu, leč té se prakticky nedočkáme; jádro práce zjevně leží v popisu jednotlivých pomníků a jejich osudů, nicméně jistý kontextuální úvod do „politiky paměti“ první a následně druhé světové války by možná přeci jen nebyl od věci. Pak bychom se vyvarovali poněkud nespécifických tvrzení, že pietní místa 1. světové války měla „posilovat národní hrdost a připomínat oběti“ (s. 12) – jako národní hrdost? Jakého národa? Všechny, nebo jen některé? Autorka si přitom odpovídá svým seznamem, v němž je evidentní patrný rozdíl mezi charakterem pietních míst v českojazyčném a německojazyčném prostoru.
- což nás přivádí také k tomu, že se autorka bohužel vyhýbá jakékoliv hlubší analýze ikonografie pietních míst, která by výše uvedené mohla dále osvětlit. Bohužel se však dočkáme pouhého popisu, z něhož lze jen leccos odhadnout (zde by se velmi hodila fotografická dokumentace, která by užitečně doplnila jinak spíše obecnou obrazovou přílohu). (POZN.: obě výše uvedené výtky směřují práci pravděpodobně jiným směrem, než byla zamýšlena, čehož si je oponent vědom, nicméně i přesto trpí pocitem promarněné příležitosti; možná by proto neškodila explicitnější vymezení cíle práce v úvodu)

- z formálního hlediska trpí práce nedostatečným uváděním zdrojů v rámci přehledu jednotlivých pietních míst – i z poznámky v úvodu lze např. odhadnout, že osudy padlých na pomníku 1. světové války (s. 52-56) autorka získala z databáze VÚA, nicméně to v dané části textu (alespoň na začátku tabulky) nikde nezmiňuje (a proč neuvádí osudy padlých i jinde?). Podobných míst je v textu bohužel mnoho (viz. např. 142, celá kapitola (!!!) s medailonky, a další), což poněkud sráží jeho celkovou hodnotu.
- z hlediska stylistiky je práce na slušné úrovni, i když se místy zdá (úvod ke kapitole o první světové válce), jako by text vznikl na poslední chvíli a bez jazykové korektury, což vede ke značně neobratným formulacím. Také se sluší upozornit, že strany se číslují od začátku úvodu a nikoliv až od začátku samotného textu (nebo má mít úvod samostatné číslování).
- na závěr uváděné medailonky některých obětí jsou společně s exkurzem sice zajímavé, ale z hlediska záměru a struktury práce poněkud nadbytečné

Naopak, jak již bylo řečeno, práci je třeba primárně ocenit za obrovské úsilí autorky, díky němuž vznikl ucelený souborný přehled pietních míst. Autorčina práce s prameny (vyjma jejich odkazování, ovšem) je na slušné úrovni, stejně tak i práce s literaturou, která zjevně sloužila především jako zdroj informací, což je ovšem platný postup v případě, že hlavním cílem autora je podat vyčerpávající přehled o tématu, který doposud historiografie postrádala – a to se Ivě Hejnové bezpochyby podařilo: práce může sloužit jak základ orientace v rámci popularizace regionální historie, tak i jako přehledový odrazový můstek pro další, více metodologicky specifikovaný výzkum, neboť se jí v jednom textu podařilo shromáždit zřejmě maximálně možný dosažitelný *popis* problematiky.

Pokud tedy přistoupíme na to, že práce z oboru POKD nemají být primárně akademickými studii, ale hlavně texty užitečnými pro praktické využití v prezentaci kulturního dědictví (sic!), pak nelze (s výjimkou uvedených formálních nedostatků) textu Ivy Hejnové prakticky nic podstatného vytknout.

Práci proto plně doporučuji k obhajobě.

Náměty pro obhajobu (formou otázek):

- 1.)
- 2.)

Datum a podpis oponenta:

21. 8. 2015

Mgr. Jiří Hutečka, Ph.D.